

Svätý Kornélius, stotník (1. stor.)

Tento svätec z apoštolských čias dokazuje, že svätosť možno dosiahnuť v hocijakom povolaní. Skutky apoštolov ho predstavujú v 10. kapitole takto:

"V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu..." (Sk 10, 1n)

Cézarea bolo mesto pri Stredozemnom mori. Sídlil tam rímsky miestodržiteľ s patričnou vojenskou posádkou. Medzi jej dôstojníkov patrila aj spomenutý stotník Kornélius. Kým vojaci a nižší velitelia sa zdržiavali v kasárňach, vyšší dôstojníci mali súkromné byty, v ktorých bývali s rodinou a služobníctvom.

Na Kornéliovom prípade prekvapuje najviac jeho nábožnosť a dobročinnosť. To sú vlastnosti, ktoré sa ťažko spájajú s drsným a bezohľadným vojenským povolaním. V evanjeliách sa dvakrát spomína veriaci stotník, a to raz v Kafarnaume, ako prosil o uzdravenie sluhu (por. Mt 8,5n; Lk 7,1n) a druhý raz na Kalvárii, kde pri Ježišovej smrti vyznal: "Tento človek bol naozaj Boží Syn!" (Mk 15,39) Kafarnaumský stotník, ako ho predstavuje Lukášovo evanjelium, silno pripomína stotníka v Cézarei. Židia o ňom vraveli: "Miluje náš národ; aj synagógu nám postavil" (Lk 7,5). Napokon môže ísť o toho istého šľachetného dôstojníka, ktorý najprv slúžil v Kafarnaume a neskôr v Cézarei.

V každom prípade cézarejský stotník dospel k vysokému stupňu viery a oddanosti Bohu. A Boh odmenil túto oddanosť mimoriadnym spôsobom, keď ho prostredníctvom zvláštneho zjavenia spojil s apoštolom Petrom, ktorý potom jemu a jeho blízkym hovoril o božskom poslaní a vykupiteľskom diele Ježiša Krista.

Skutky apoštolov končia správu o stotníkovi Kornéliovi slovami: "Kým Peter hovoril, Duch Svätý zostúpil na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Duchu Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Vtedy Peter povedal: 'Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali Duchu Svätého tak ako my?' A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal" (Sk 10,44-48)

Pokrstenie Kornélia bolo dôležité nielen pre neho, jeho rodinu i priateľov, ale aj pre mladú Cirkev. Bol to počiatok misie medzi pohanmi, ktorí sa odvtedy mohli stať kresťanmi bez toho, že by museli prijať obriezku a iné obradové predpisy Starého zákona.

Stotník Kornélius sa ochotne delil o svoju vieru s inými. Už scéna zo Skutkov apoštolov svedčí o misionárskom duchu: "Kornélius už čakal (Petra a jeho spoločníkov) spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi" (v. 24). Grécke životopisy hovoria o jeho ďalšom apoštolovaní v Mýzii pri Egejskom mori. Tam priviedol do Kristovej Cirkvi okrem iných sv. mučeníkov Demetria, jeho manželku Evanciu a ich syna Demetria. Týchto spolu s ním uctieva grécka cirkev v deň 13. septembra. Zmienky v niektorých neskorších životopisoch, že bol cézarejským biskupom a mučeníkom, nemožno nijako historicky doložiť a nie sú pravdepodobné.

Latinská cirkev si uctieva svätého stotníka Kornélia 2. februára.

Životopisy svätých sú spracované z knihy:

ONDRUŠ, R.: Blízki Bohu i ľuďom 4. Tatran Bratislava 1992